॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पश्चमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

उथ्सन्नयज्ञो वा एष यद्गिः किं वाहैतस्यं क्रियते किं वा न यद्वै यज्ञस्यं क्रियमाणस्यान्तर्यन्ति पूर्यति वा अस्य तदांश्विनीरुपं दधात्यश्विनौ वै देवानां भिषजौ ताभ्यांमेवास्में भेषजं करोति पश्चोपं दधाति पाङ्को यज्ञो यावांनेव यज्ञस्तस्में भेषजं करोत्यृत्व्यां उपं दधात्यृत्नां क्रुष्ट्यै॥१॥

पश्चोपं दधाति पश्च वा ऋतवो यावंन्त एवर्तव्स्तान्कंल्पयित समानप्रंभृतयो भवन्ति समानोदंर्का्स्तस्मांध्समाना ऋतव एकंन पदेन व्यावंर्तन्ते तस्मांदृतवो व्यावंर्तन्ते प्राण्भृत उप दधात्यृतुष्वेव प्राणान्दंधाति तस्मांध्समानाः सन्तं ऋतवो न जींर्यन्त्यथो प्र जनयत्येवैनांनेष वै वायुर्यत्प्राणो यदंतव्यां उपधायं प्राण्भृतः॥२॥

उपदर्धाति तस्माथ्सर्वानृतूनन् वायुरा वंरीवर्ति वृष्टिसनीरुपं दधाति वृष्टिमेवावं रुन्द्वे यदेक्धोपंद्ध्यादेकंमृतुं वंर्षेदनुपरिहार सादयित तस्माथ्सर्वानृतून् वंर्षित् यत्प्राणभृतं उपधायं वृष्टिसनीरुपदधाति तस्माद्वायुप्रंच्युता दिवो वृष्टिरीर्ते पृशवो वै वंयस्यां नानांमनसः खलु वै पृशवो नानांव्रतास्तेऽप पृवाभि समनसः॥३॥

यं कामयंतापृशुः स्यादितिं वयस्यांस्तस्योप्धायांपुस्यां उपं दध्यादसंज्ञानमेवास्में पृशुभिः करोत्यपृशुरेव भवित् यं कामयेत पशुमान्थ्स्यादित्यंपुस्यांस्तस्योपुधायं वयस्यां उपं दध्याथ्मंज्ञानमेवास्में पृशुभिः करोति पशुमानेव भवित् चतंस्रः पुरस्तादुपं दधाति तस्मांच्त्वारि चक्षुंषो रूपाणि द्वे शुक्रे द्वे कृष्णे॥४॥

मूर्धन्वतीं भंविन्त तस्मांत्पुरस्तां नमूर्धा पश्च दक्षिणाया क्ष्रोण्यामुपं दधाति पश्चोत्तंरस्यां तस्मांत्पश्चाद्वर्षीयान् पुरस्तांत्प्रवणः पृशुर्बस्तो वय इति दक्षिणेऽ स्म उपं दधाति वृष्णिर्वय इत्युत्तरेऽ स्मावेव प्रति दधाति व्याघ्रो वय इति दक्षिणे पृक्ष उपं दधाति सि हो वय इत्युत्तरे पक्षयोरेव वीर्यं दधाति पुरुषो वय इति मध्ये तस्मात्पुरुषः पशूनामिष्ठंपतिः॥ ५॥

कृत्यां उप्धायं प्राण्भृतः समंनसः कृष्णे पुरुषो वय इति पश्चं चाशाम——[१] इन्द्रौग्नी अव्यंथमानामितिं स्वयमातृण्णामुपं दधातीन्द्राग्निभ्य

इन्द्राश्चा अध्ययमानामात स्वयमातृष्णामुप द्यातान्द्रााश्चम् वा इमौ लोको विधृंतावनयौर्लोकयोर्विधृंत्या अधृंतेव वा एषा यन्मध्यमा चितिंर्न्तिरक्षमिव वा एषेन्द्रांग्नी इत्यांहेन्द्राग्नी वै देवानांमोजोभृतावोजंसैवैनां- मन्तिरक्षे चिनुते धृत्यै स्वयमातृष्णामुपं द्यात्यन्तिरिक्षं वे स्वयमातृष्णान्तिरिक्षमेवोपं धत्तेऽश्वमुपं॥६॥

प्राप्यति प्राणमेवास्यां दधात्यथों प्राजापत्यो वा अश्वः प्रजापितनैवाग्निं चिनुते स्वयमातृण्णा भविति प्राणानामुथ्सृष्ट्या अथो सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्यै देवानां वे सुंवर्गं लोकं यतां दिशः समंब्लीयन्त त एता दिश्यां अपश्यन्ता उपादधत् ताभिर्वे ते दिशोऽह १ हुन्यदिश्यां उपदर्धाति दिशां विधृत्यै दर्शं प्राण्भृतः पुरस्तादुपं॥ ७॥

द्धाति नव वै पुरुषे प्राणा नाभिर्दश्मी प्राणानेव पुरस्ताँ छते तस्माँ त्पुरस्ताँ त्प्राणा ज्योतिष्मती मृत्तमा मुपं दधाति तस्माँ त्प्राणानां वाग्ज्योति रुत्तमा दशोपं दधाति दशाँ क्षरा विराङ्विराङ्गन्दं सां ज्योति ज्योति रेव पुरस्ताँ छते तस्माँ त्पुरस्ता ज्योति रुपाँ स्महे छन्दा श्रेसि पृशुष्वाजिमयुस्तान्बृंहत्युदंजयृत्तस्माद्वार्हंताः॥८॥

प्शवं उच्यन्ते मा छन्द इति दक्षिणत उपं दधाति तस्मौदक्षिणावृतो मासौः पृथिवी छन्द इति पृश्चात्प्रतिष्ठित्या अग्निर्देवतेत्युंत्तरत ओजो वा अग्निरोजं पृवोत्तंरतो धंत्ते तस्मादुत्तरतोभिप्रयायी जंयित षिट्निर्श्वथ्सम्पंद्यन्ते षिट्निर्श्वथ्सर्य बृह्ती बार्ह्ताः पृशवो बृह्त्यैवास्मै पृशूनवं रुन्दे बृह्ती छन्दंसार् स्वारौज्यम्परीयाय यस्यैताः॥९॥

उपधीयन्ते गच्छंति स्वारांज्यः सप्त वालंखिल्याः पुरस्तादुपं दधाति सप्त पृश्चात्सप्त वै शीर्षण्याः प्राणा द्वाववांश्रो प्राणानाः सवीर्यत्वायं मूर्धासि राडितिं पुरस्तादुपं दधाति यन्नी राडितिं पृश्चात्प्राणानेवास्मै स्मीचों दधाति॥१०॥

अश्वमुपं पुरस्तादुप् बारहंता पृताश्चतं स्थि श्वाशाः [२] देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत् तदसुरा अकुर्वत् ते देवा पृता अंक्ष्णयास्तोमीयां अपश्यन्ता अन्यथानूच्यान्यथोपांदधत्

अंक्ष्णयास्तोमीयां अपश्यन्ता अन्यथानूच्यान्यथोपांदधत् तदसुरा नान्ववायन्ततो देवा अभवन्यरासुरा यदंक्ष्णयास्तोमीयां अन्यथानूच्यान्यथोपदधांति भ्रातृंव्याभिभूत्ये भवंत्यात्मना पराँस्य भातृंव्यो भवत्याशुस्त्रिवृदितिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै त्रिवृत्॥११॥

यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित व्यांम सप्तद्श इतिं दक्षिणतोऽत्रं वै व्यांमान्नर् सप्तद्शोऽन्नंमेव देक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नंमद्यते धरुणं एकविर्श इतिं पश्चात्प्रंतिष्ठा वा एंकविर्शः प्रतिष्ठित्ये भान्तः पंश्चद्श इत्यंत्तर्त ओजो वै भान्त ओजाः पश्चद्श ओजं एवोत्तरतो धंत्ते तस्माद्तत्तरतोभिप्रयायी जंयित् प्रतूर्तिरष्टाद्श इतिं पुरस्तांत्॥१२॥

उपं दधाति द्वौ त्रिवृतांविभिपूर्वं यंज्ञमुखे वि यांतयत्यभिवृत्तः संविर्श इति दक्षिणतोऽत्रं वा अभिवृत्ती-ऽन्नरं सिव्रशोऽन्नमेव दक्षिणतो धत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यते वर्चौ द्वाविर्श इति पृश्चाद्यद्विरंशतिर्द्वे तेनं विराजौ यद्वे प्रतिष्ठा तेनं विराजोरेवाभिपूर्वमृन्नाद्ये प्रति तिष्ठति तपो नवद्श इत्युत्तर्तस्तस्मांथ्यव्यः॥१३॥

हस्तयोस्तपस्वितंरो योनिश्चतुर्वि १ इति पुरस्तादुपं दधाति चतुर्वि १ शत्यक्षरा गायत्री गायत्री यज्ञमुखम् यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित गर्भाः पश्चिविश्ष इतिं दक्षिणतोऽत्रं वे गर्भा अन्नम्पश्चिविश्षोऽन्नमेव देक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यत् ओर्जिस्नणव इति पृश्चादिमे वे लोकास्त्रिणव पृष्वेव लोकेषु प्रतिं तिष्ठति सम्भरंणस्त्रयोविश्ष इतिं॥१४॥

उत्तर्तस्तस्मांथ्सव्यो हस्तयोः सम्भार्यंतरः ऋतुंरेकितृ १श इति पुरस्तादुपं दधाति वाग्वै ऋतुंर्यज्ञमुखं वाग्यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित ब्रथ्नस्यं विष्टपं चतुस्त्रि १श इति दक्षिणतो-ऽसौ वा आदित्यो ब्रथ्नस्यं विष्टपंम् ब्रह्मवर्चसमेव देक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणोऽधौ ब्रह्मवर्चसितंरः प्रतिष्ठा त्रंयस्त्रि १श इति पश्चात्प्रतिष्ठित्ये नाकः षद्वि १श इत्युत्तरतः सुवर्गो वै लोको नाकः सुवर्गस्यं लोकस्य समष्टि॥१५॥

वै त्रिवृदितिं पुरस्तांध्स्व्यस्त्रंयोविष्श इतिं सुवृगों वै पश्चं च॥३॥ आ्शुर्व्योम धुरुणों भान्तः प्रतूर्तिरभिवृतों वर्चस्तपो योनिर्गर्भा ओजंः सम्भरंणः ऋतुंब्र्ध्रस्यं प्रतिष्ठा नाकृष्योडंश॥॥=[3]

अग्नेर्भागोंऽसीतिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वा अग्निर्यज्ञमुखं दीक्षा यंज्ञमुखं ब्रह्मं यज्ञमुखं त्रिवृद्यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयति नृचक्षंसाम्भागोऽसीतिं दक्षिणतः शृंश्रुवा १ सो वे नृचक्ष्मोऽन्नं धाता जातायैवास्मा अन्नमि द्याति तस्मां जातोऽन्नमित्त जनित्र १ स्पृत १ संप्तदशः स्तोम् इत्याहान्नं वे जनित्रम्॥१६॥

अन्न र्स्तिद्योऽन्नं मेव देक्षिणतो धेत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नं मद्यते मित्रस्यं भागोऽसीति पश्चात्प्राणो वै मित्रोऽपानो वर्रुणः प्राणापानावेवास्मिन्दधाति दिवो वृष्टिर्वाताः स्पृता एकिविर्शः स्तोम् इत्यांह प्रतिष्ठा वा एकिविर्शः प्रतिष्ठित्या इन्द्रंस्य भागोऽसीत्यंत्तर्त ओजो वा इन्द्र ओजो विष्णुरोजेः क्षत्रमोजेः पश्चदशः॥१७॥

ओर्ज एवोत्तरतो धंत्ते तस्मांदुत्तरतोभिप्रयायी जंयित् वसूनाम्भागोऽसीतिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै वसंवो ंयज्ञमुखं रुद्रा यंज्ञमुखं चंतुर्विर्शो यंज्ञमुखम्व पुरस्ताद्वि यांतयत्यादित्यानां भागोऽसीतिं दक्षिणतोऽन्नं वा आंदित्या अन्नम्मरुतोऽन्नं गर्भा अन्नम्मश्रविर्शोऽन्नम्व दक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यतेऽदित्ये भागः॥१८॥

असीतिं पृश्चात्प्रंतिष्ठा वा अदिंतिः प्रतिष्ठा पूषा प्रंतिष्ठा त्रिणवः प्रतिष्ठित्यै देवस्यं सवितुर्भागोंऽसीत्युंत्तर्तो ब्रह्म वै देवः संविता ब्रह्म बृह्स्पतिर्ब्रह्मं चतुष्टोमो ब्रह्मवर्चसमेवोत्तंरतो धंत्ते तस्मादुत्तरोऽधीं ब्रह्मवर्चसितंरः सावित्रवंती भवति प्रस्तये तस्माद्भाह्मणानामुदींची सनिः प्रसूता धूर्त्रश्चंतुष्टोम इति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै धूर्तः॥१९॥

यज्ञमुखं चंतुष्टोमो यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयति यावांनाम्भागोंऽसीतिं दक्षिणतो मासा वै यावां अर्धमासा अयांवास्तस्माँदक्षिणावृंतो मासा अत्रं वै यावा अत्रं प्रजा अत्रंमेव दंक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनात्रंमद्यत ऋभूणाम्भागोंऽसीतिं पृश्चात् प्रतिष्ठित्ये विवर्तों-ऽष्टाचत्वारिष्श इत्यंत्तर्तोऽनयौंर्लोकयौंः सवीर्यत्वाय तस्मादिमौ लोकौ समावंद्वीर्यो॥२०॥

यस्य मुख्यंवतीः पुरस्तांदुपधीयन्ते मुख्यं एव भंवत्यास्य मुख्यां जायते यस्यान्नंवतीर्दक्षिणती-ऽत्त्यन्नमास्यांन्नादो जांयते यस्यं प्रतिष्ठावंतीः पृश्चात्प्रत्येव तिष्ठति यस्यौजंस्वतीरुत्तरत ओंज्स्ब्येंव भंवत्यास्यौंज्स्वी जांयतेऽकों वा एष यद्ग्निस्तस्यैतदेव स्तोत्रमेतच्छुस्रं यदेषा विधा॥२१॥ विधीयतेऽर्क एव तद्क्यंमनु वि धीयतेऽत्त्यन्नमास्यांन्नादो जांयते यस्यैषा विधा विधीयते य उं चैनामेवं वेद् सृष्टीरुपं दधाति यथासृष्टमेवावं रुन्द्धे न वा इदं दिवा न नक्तंमासीदव्यांवृत्तन्ते देवा एता व्यंष्टीरपश्यन्ता उपांदधत् ततो वा इदं व्यौच्छुद्यस्यैता उपधीयन्ते व्येवास्मां उच्छुत्यथो तमं एवापं हते॥२२॥

वै जुनित्रं पश्चद्शोऽदिंत्यै भागो वै धृत्रः सुमावद्वीर्यौ विधा ततो वा इदं चतुर्दश च॥४॥ अग्नेर्नृचक्षंसाञ्जनित्रं मित्रस्येन्द्रंस्य वसूनामादित्यानामदित्ये देवस्यं सिवृतुः सावित्रवंती धृत्री यावानामृभूणां विवृत्विश्चतुंदश॥॥———[४]

अग्ने जातान्त्र णुंदा नः सपत्नानिति पुरस्तादुपं दधाति जातानेव भ्रातृंव्यान्त्र णुंदते सहंसा जातानितिं पश्चार्जनिष्यमांणानेव प्रतिं नुदते चतुश्चत्वारिष्शः स्तोम् इति दक्षिणतो ब्रह्मवर्चसं वै चतुश्चत्वारिष्शो ब्रह्मवर्चसमेव दक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणोऽधौ ब्रह्मवर्चसितंरः षोड्शः स्तोम् इत्युंत्तर्त ओजो वै षोंड्श ओजं एवोत्तर्तो धंत्ते तस्मात्॥२३॥

उत्तरतोभिप्रयायी जंयति वज्रो वै चंतुश्चत्वारिष्शो वज्रः

षोड्शो यदेते इष्टंके उप्दर्धाति जाता १ श्चेव जंनिष्यमांणा १ श्च भ्रातृंव्यान्प्रणुद्य वज्रमनु प्र हंरित स्तृत्यै पुरीषवतीम्मध्य उपं दधाति पुरीषं वै मध्यंमात्मनः सात्मानमेवाग्निं चिंनुते सात्मामुष्मिल्लोंके भविति य एवं वेदैता वा असप्ता नामेष्टंका यस्यैता उपधीयन्ते॥ २४॥

नास्यं स्पत्नों भवति पृशुर्वा एष यद्ग्निर्विराजं उत्तमायां चित्यामुपं दधाति विराजंमेवोत्तमाम्पृशुषुं दधाति तस्मात्पशुमानुंत्तमां वाचं वदित दशंदशोपं दधाति सवीर्यत्वायांक्ष्णयोपं दधाति तस्मादक्ष्णया पृशवोऽङ्गांनि प्र हंरन्ति प्रतिष्ठित्यै यानि वै छन्दार्श्से सुवर्ग्याण्यास्नतैर्देवाः सुवर्गं लोकमायन्तेनर्षयः॥२५॥

अश्राम्यन्ते तपोऽतप्यन्त् तानि तपंसापश्यन्तेभ्यं एता इष्टंका निरंमिम्तेवश्छन्दो वरिवश्छन्द इति ता उपांदधत् ताभिर्वे ते सुंवर्गं लोकमायन् यदेता इष्टंका उपदधाति यान्येव छन्दा श्रेसि सुवर्ग्याणि तैरेव यजंमानः सुवर्गं लोकमेति यज्ञेन वे प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ताः स्तोमंभागैरेवासृंजत् यत्॥२६॥ स्तोमंभागा उपदर्धाति प्रजा एव तद्यजंमानः सृजते बृह्स्पतिर्वा एतद्यज्ञस्य तेजः समंभर्द्यथ्स्तोमंभागा यथ्स्तोमंभागा उपदर्धाति सतेजसमेवाग्निं चिनुते बृह्स्पतिर्वा एतां यज्ञस्यं प्रतिष्ठामंपश्यद्यथ्स्तोमंभागा यथ्स्तोमंभागा उपदर्धाति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै सप्तस्त्रापं दधाति सवीर्यत्वायं तिस्रो मध्ये प्रतिष्ठित्यै॥२७॥

उत्तर्तो धंत्ते तस्मांदुपधीयन्त् ऋषंयोऽस्जत् यित्रचंत्वारिश्शच॥५॥॥———[५]
र्शिमरित्येवादित्यमसृजत् प्रेतिरिति धर्ममन्वितिरिति

दिवरं संधिरित्यन्तिरंक्षं प्रतिधिरितं पृथिवीं विष्टम्भ इति वृष्टिम्प्रवेत्यहरनुवेति रात्रिमुशिगिति वसून्प्रकेत इति रुद्रान्थ्संदीतिरित्यांदित्यानोज् इतिं पितृरस्तन्तुरितिं प्रजाः पृतनाषाडितिं प्शून्त्रेवदित्योषंधीरभिजिदंसि युक्तग्रांवा॥२८॥

इन्द्रांय त्वेन्द्रं जिन्वेत्येव दंक्षिणतो वज्रम्पर्यौहद्भिजित्ये ताः प्रजा अपंप्राणा असृजत् तास्विधंपतिर्सीत्येव प्राणमंदधाद्यन्तेत्यंपान स्रम्पं इति चक्षुंवयोधा इति श्रोत्रन्ताः प्रजाः प्राणतीरंपान्तीः पश्यंन्तीः शृण्वतीर्न मिथुनी अभवन्तासुं त्रिवृद्सीत्येव मिथुनमंदधात्ताः प्रजा मिथुनी॥२९॥

भवंन्तीर्न प्राजांयन्त ताः सर्रोहोंऽसि नीरोहोंऽसीत्येव प्राजनयत्ताः प्रजाः प्रजांता न प्रत्यंतिष्ठन्ता वंसुकोंऽसि वेषंश्रिरसि वस्यंष्टिर्सीत्येवैषु लोकेषु प्रत्यंस्थापयद्यदाहं वसुकोंऽसि वेषंश्रिरसि वस्यंष्टिर्सीते प्रजा एव प्रजांता एषु लोकेषु प्रतिं ष्ठापयित सात्मान्तिरक्षर रोहित सप्रांणो-ऽमुष्मिंश्लोंके प्रतिं तिष्ठत्यव्यंर्धुकः प्राणापानाभ्यां भवित य एवं वेदं॥३०॥

युक्तग्रांवा प्रजा मिथुन्यंन्तरिक्षुन्द्वादंश च॥६॥॥————[६]

नाक्सद्भिवै देवाः सुंवर्गं लोकमायन्तन्नांक्सदां नाकस्त्त्वं यन्नांक्सदं उपद्यांति नाक्सद्भिरेव तद्यजंमानः सुवर्गं लोकमेति सुवर्गो वै लोको नाको यस्यैता उपधीयन्ते नास्मा अकंम्भवति यजमानायत्नं वै नांक्सदो यन्नांक्सदे उपद्यांत्यायतंनमेव तद्यजंमानः कुरुते पृष्ठानां वा एतत्तेजः सम्भृतं यन्नांक्सदो यन्नांक्सदे यन्नांक्सदे। ॥३१॥

उपदर्धाति पृष्ठानांमेव तेजोऽवं रुन्द्धे पश्चचोडा उपं दधात्यप्सरसं पृवैनंमेता भूता अमुष्मिल्लोंक उपं शेरेऽथों तनूपानीरेवैता यर्जमानस्य यं द्विष्यात्तम्पूपदधं द्यायेदेताभ्यं एवैनं देवताभ्य आ वृश्चिति ताजगार्तिमार्च्छ्त्युत्तंरा नाकसन्ध्य उपं दधाति यथां जायामानीयं गृहेषुं निषादयंति ताहगेव तत्॥३२॥

पश्चात्प्राचीमुत्तमामुपं दधाति तस्मौत्पश्चात्प्राची पत्र्यन्वास्ते स्वयमातृण्णां च विकर्णीं चौत्तमे उप दधाति प्राणो वै स्वयमातृण्णायुंर्विकर्णी प्राणं चैवायुंश्च प्राणानां मुत्तमौ धंत्ते तस्मांत्प्राणश्चायुंश्च प्राणानां मुत्तमौ नान्यामुत्तंरामिष्टंकामुपं दध्याद्यद्न्यामुत्तंरामिष्टंकामुपद्ध्यात्पंशृ च यजंमानस्य च प्राणं चायुश्चापिं दध्यात्तस्मान्नान्योत्तरेष्टंको स्वयमातृण्णामुपं दधात्यसौ वै स्वंयमातृण्णामूमेवोपं धत्ते-ऽश्वमुपं घ्रापयति प्राणमेवास्यां दधात्यथों प्राजापत्यो वा अर्थः प्रजापंतिनैवाग्निं चिनुते स्वयमातृण्णा भविति प्राणानामुथ्सृष्ट्या अथों सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्या एषा वै देवानां विक्रान्तियिद्विकणी यद्विकणीम्पदर्धाति देवानांमेव विक्रानितमनु वि क्रमत उत्तर्त उपं दधाति तस्मांदुत्तरतउंपचारोऽग्निर्वायुमतीं भवति समिं छै॥३४॥

सम्भृतं यन्नांकसदो यन्नांकसद्स्तत्पंशूनामेषां वै द्वावि श्रितिश्च॥७॥॥———[७]

छन्दा १ स्युपं दधाति पृशवो वै छन्दा १ सि पृशूनेवावं रुन्छे छन्दा १ सि वै देवानां वामम्पृशवो वाममेव पृशूनवं रुन्छ पृता १ ह वै यज्ञसेनश्चेत्रियायणश्चितिं विदां चंकार तया वै स पृशूनवां रुन्छ यदेतामुंपृदधांति पृशूनेवावं रुन्छे गायत्रीः पुरस्तादुपं दधाति तेजो वै गांयत्री तेजं पृव॥३५॥

मुख्तो धंत्ते मूर्धन्वर्तीर्भवन्ति मूर्धानंमेवैन र समानानां करोति त्रिष्ठुम् उपं दधातीन्द्रियं व त्रिष्ठुगिन्द्रियमेव मध्यतो धंत्ते जगतीरुपं दधाति जागता व प्रावंः प्रशूनेवावं रुन्द्धेऽनुष्ठुम् उपं दधाति प्राणा वा अनुष्ठुप्राणानाम् थ्यृष्टि बृह्तीरुष्णिहाः पुङ्कीरुक्षरंपङ्कीरिति विषुंरूपाणि छन्दार्स्युपं दधाति विषुंरूपा व प्रावंः प्रश्वंः॥३६॥

छन्दा १सि विषुं रूपाने व पृश्न व रुन्द्वे विषुं रूपमस्य गृहे दृश्यते यस्यैता उंपधीयन्ते य उं चैना एवं वेदातिं च्छन्दसमुपं दधात्यतिं च्छन्दा वै सर्वाणि छन्दा १सि सर्वे भिरे वैनं छन्दों भिश्चिनुते वर्ष्म वा एषा छन्दं सां यदितं च्छन्दा यदितं च्छन्दसमुप् दधाति वर्ष्में व समानानां यदितं च्छन्दा यदितं च्छन्दसमुप्दधां ति वर्ष्में व समानानां

करोति द्विपदा उपं दधाति द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्यै॥३७॥

तेर्ज एव पृशर्वः पृशवो यर्जमान् एकंश्व॥८॥॥_____

सर्वाभ्यो वै देवताभयोऽग्निश्चीयते यथ्सयुजो नोपंदध्याद्देवतां अस्याग्निं वृं श्रीर्न् यथ्सयुर्ज उपदर्धांत्यात्मनैवैन 🕹 सयुर्जं चिन्ते नाग्निना व्यृध्यतेऽथो यथा पुरुषः स्नावंभिः संतंत एवमेवैताभिरग्निः संतंतोऽग्निना वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्ता

अमूः कृत्तिका अभवन् यस्यैता उपधीयन्ते सुवर्गमेव॥३८॥ लोकमेंति गच्छंति प्रकाशं चित्रमेव भवति मण्डलेष्टका उपं दधातीमे वै लोका मण्डलेष्ट्रका इमे खलु वै लोका

देवपुरा देवपुरा एव प्र विंशति नार्तिमार्च्छत्यिभ्रिं चिंक्यानो विश्वज्योतिष उपं दधातीमानेवैताभिंलींकां ज्योतिंष्मतः कुरुतेऽथौं प्राणानेवैता यजमानस्य दाध्रत्येता वै देवताः

सुवर्ग्यास्ता एवान्वारभ्यं सुवर्गं लोकमेति॥३९॥

सुवर्गमेव ता एव चत्वारिं च॥९॥॥=

वृष्टिसनीरुपं दधाति वृष्टिमेवावं रुन्द्वे यदंक्धोपंद्ध्यादेकंमृत्

वंर्षेदनुपरिहार ५ सादयित तस्माथ्सर्वानृतून् वंर्षित

पुरोवात्सिनं र्सीत्यां हैत है वृष्ट्यें रूप र रूपेणैव वृष्टिमवं रुन्द्वे संयानीं भिवें देवा इमाल्लों कान्थ्समं युस्तथ्सं यानीं ना र संयानित्वं यथ्सं यानीं रुपदधांति यथाप्सु नावा संयात्येवम्॥४०।

एवैताभिर्यजंमान इमाल्लाँकान्थ्सं यांति प्रवो वा

पृषों उग्ने यंथ्यं यानी यंथ्यं यानी रुपद्धांति प्रविने वैतम् ग्रयं उपं दधात्युत यस्यैतासूपंहितास्वापो ऽग्निः हर्न्त्यहंत प्वास्याग्निरां दित्येष्टका उपं दधात्यादित्या वा एतम्भूत्ये प्रति नुदन्ते योऽलम्भूत्ये सन्भूतिं न प्राप्नोत्यां दित्याः॥४१॥ पृवेनम्भूतिं गमयन्त्यसौ वा एतस्यादित्यो रुचमा देत्ते यौ-ऽग्निं चित्वा न रोचंते यदांदित्येष्टका उपदधात्यसावेवास्मिन्नादिक् रुचं दधाति यथासौ देवानाः रोचंत एवमेवेष मनुष्यांणाः रोचते घृतेष्टका उपं दधात्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम

अथो तेर्ज्ञसानुपरिहार सादयत्यपरिवर्गमेवास्मिन्तेर्जो दधाति प्रजापतिरिग्नमिचिनुत स यशंसा व्यार्ध्यत स एता यशोदा अपश्यता उपाधत्त ताभिवै स यशं आत्मन्नधत्त यद्यशोदा उपदर्धाति यशं एव ताभिर्यजमान आत्मन्धत्ते

यद्धृतिम्प्रियेणैवैनं धाम्ना समर्धयति॥४२॥

पश्चोपं दधाति पाङ्कः पुरुषो यावानेव पुरुषस्तस्मिन् यशों दधाति॥४३॥

पुवं प्राप्नोत्यांदित्या अंधंयुत्येकान्नपंश्चाशचं॥10॥॥**——————[१०]**

देवासुराः संयंत्ता आस्न-कनीया १ सो देवा आस्-भूया १ सो-ऽसुंरास्ते देवा एता इष्टंका अपश्यन्ता उपांदधत भूयस्कृद्सीत्येव भूया १ सो ऽभवन्वन्स्पतिभिरोषंधीभिर्वरिवस्कृत् प्राचीं दिशंमजयत्रूर्ध्वासीत्यमूमंजयत्रन्तरिक्ष्मसदंस्यन्तरिक्षे सीदेत्यन्तरिक्षमजयन्ततों देवा अभवत्र॥४४॥

परासुंग् यस्यैता उपधीयन्ते भूयानेव भंवत्यभीमाल्लौंकाञ्जयि भवंत्यात्मना परास्य भ्रातृंच्यो भवत्यप्सुषदंसि श्येन्सद्सीत्यांहै अग्ने रूप॰ रूपेणैवाग्निमवं रुन्द्धे पृथिच्यास्त्वा द्रविंणे सादयामीत्यांहेमानेवैताभिंलींकान् द्रविंणावतः कुरुत आयुष्यां उपं दधात्यायुंरेव॥४५॥

अस्मिन्द्धात्यभ्रे यत्ते पर्श् हन्नामेत्यांहैतद्वा अग्नेः प्रियं धामं प्रियमेवास्य धामोपाप्रोति तावेहि स॰ रंभावहा इत्याह व्येवैनेन परि धत्ते पाश्चंजन्येष्वप्येध्यग्न इत्यांहैष वा अग्निः पाश्चंजन्यो यः पश्चंचितीकस्तस्मांदेवमांहर्त्व्यां उपं दधात्येतद्वा ऋंतूनाम्प्रियं धाम् यदंतव्यां ऋतूनामेव प्रियं धामावं रुन्द्वे सुमेक् इत्यांह संवथ्सरो वै सुमेकंः संवथ्सरस्यैव प्रियं धामोपांप्रोति॥४६॥

अभंबुन्नायुरेवर्त्व्यां उप षिट्वर्रशतिश्च॥11॥॥————[११] प्रजापतेग्रश्चेश्वरानत्मगोपतन्तदश्चो भावदादश्चेरानदश्चेस्याश्चर

प्रजापंतेरक्ष्यंश्वयत्तत्परांपतृत्तदश्वों उभवृद्यदश्वंयत्तदश्वंस्याश्वतः अश्वमेधेनैव प्रत्यंदधुरेष वै प्रजापंति सर्वं करोति यौं- ऽश्वमेधेन यजेते सर्वं एव भविति सर्वस्य वा एषा प्रायंश्वित्तिः सर्वस्य भेषज्ञ सर्वं वा एतेनं पाप्मानं देवा अंतर्न्निप वा एतेनं ब्रह्महृत्यामंतर्न्थ्सर्वम्पाप्मानम्॥४७॥

त्रति तरंति ब्रह्महृत्यां यों ऽश्वमेधेन यजंते य उं चैनमेवं वेदोत्तरं वै तत्प्रजापंतेरक्ष्यंश्वयत्तस्मादश्वंस्योत्तर्तोऽवं द्यन्ति दक्षिणतों उन्येषां पशूनाम्वैत्सः कटो भवत्यप्सयोनिर्वा अश्वों- उप्सुजो वेत्सः स्व एवेनं योनौ प्रति ष्ठापयति चतुष्टोमः स्तोमो भवति स्र हु वा अश्वंस्य सक्थ्यावृंहृत्तद्देवाश्चंतुष्टोमेनैव प्रत्यंदध्यंचंतुष्टोमः स्तोमो भवत्यश्वंस्य सर्वत्वायं॥४८॥

सर्वं पाप्मानंमवृह्द्वादंश च॥12॥॥———[१२]

तृतीयः प्रश्नः 19

देवासुराः तेनर्त्व्यां रुद्रोऽश्मंत्रृषदे वडुदेंनं प्राचीमिति वसोर्धारांमृत्रिदेवेभ्यः सुवर्गायं यत्राकृतायं छन्दक्षितं पर्वस्व द्वादंश॥12॥ देवासुरा अजायां वै ग्रुंमुष्टिः प्रथमो देवयतामेतद्वै छन्दंसामृश्नोत्यष्टौ पंश्चाशचत्॥58॥ देवासुराः सर्वं जयति॥॥———[१३]

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

 ${\sf GitHub: http://stotrasamhita.github.io} \ | \ \ {\sf http://github.com/stotrasamhita.github.io} \ |$

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/